

آسیب شناسی خصوصی سازی آموزش عالی در ایران

جعفرییک زاد *^۱

علیرضا بهشتی فرد^۲

تاریخ دریافت: ۱۴۰۰/۰۹/۳۰ تاریخ چاپ: ۱۴۰۰/۱۰/۳۰

چکیده

خصوصی سازی یکی از روندهای اصلی جهانی آموزش عالی است. با اینکه از دانشگاه های خصوصی در بسیاری از کشورهای خارجی استقبال شده است لذا عوامل متعددی باعث گسترش آموزش عالی خصوصی در کشورها می شود. تقاضای اجتماعی و سیاست دولت برای ارتقای سطح دانش مردم، سبب شده است که خصوصی سازی آموزش عالی در ایران شتاب زیادی را تجربه نماید. در نظر نگرفتن زیرساخت های لازم آموزش خصوصی در ایران باعث آسیب هایی به آموزش عالی شده است و مرور مبانی نظری و تجربی در این زمینه نشان داد که آسیب های فراوانی در این حوزه وجود دارد که مهمترین آن ها شامل توجه صرف به انتقال علم و نپرداختن به تولید آن، ضعف پژوهش و ناتوانی در ایجاد ارتباط با بخش های بکارگیرنده فارغ التحصیلان و ناکافی بودن اعضای هیئت علمی در دانشگاه ها است. به نظر می رسد سازمان دهی مجدد بخش عمومی آموزش عالی و همسویی بیشتر آن با اهداف کلان آموزشی عالی در کشور ضروری باشد تا از اتلاف سرمایه های انسانی با تزریق علوم بی ثمر در این نوع از مراکز ممانعت شود.

واژگان کلیدی

آموزش عالی، خصوصی سازی، فارغ التحصیلان

^۱ استادیار و عضو هیئت علمی گروه مدیریت دولتی دانشگاه آزاد اسلامی بناب، ایران. (نویسنده مسئول: beikzad_jafar@yahoo.com)

^۲ دانشجوی دکتری تخصصی مدیریت دولتی (تطبیقی و توسعه) دانشگاه آزاد اسلامی واحد بناب، ایران. (bhshtyl087@gmail.com)